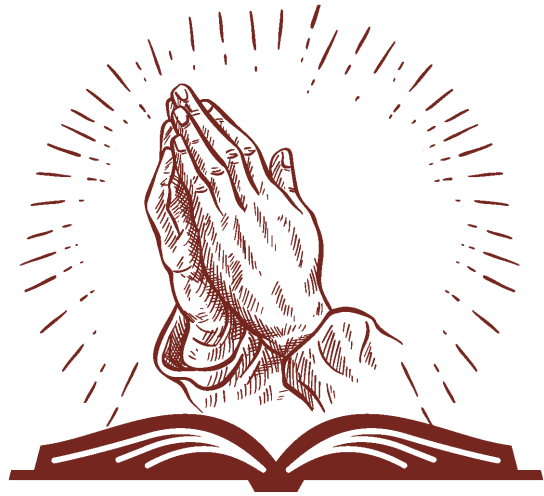

LUMINA SPERANȚEI

— ZIAR CREȘTIN, NR. 1, 2024 (11) —

A înviat Domnul cu Adevărat! (Luca 24. 34)

*Scumpi prieteni,
vă felicităm din inimă cu Marea Sărbătoare a
Învierii Mântuitorului nostru Isus Hristos și vă dorim
ca Lumina Învierii Domnului să vă aducă în suflet speranță,
bucurie și pace din belșug!
Fiți fericiți pe veci cu Hristos cel viu în vecii vecilor!*

Iată
Împăratul tău

pag. 2

Suferințele lui
Isus Hristos

pag. 2

Importanța
Învierii lui Isus

pag. 3

De ce Paștele e
diferit?

pag. 4

2

Lumina Speranței

IATĂ ÎMPĂRATUL TĂU!

Isus Hristos reprezintă Personalitatea centrală a Sfintei Evanghelii. Nașterea Sa, viața și slujirea pe pământ, precum și învierea Lui, toate au fost pregătite de Dumnezeu-Tatăl, încă înainte de creația lumii. Despre El au profețit și mulți proci din vechime, prevestind venirea Lui pe pământ. Nici marele eveniment al „Intrării Domnului Isus în Ierusalim”, pe care îl sărbătorim în fiecare an, nu a fost o excepție. De exemplu, cu 700 de ani înainte, profetul Isaia a spus: „Iată ce vestește Domnul până la marginile pământului: «Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Mântuitorul tău vine...”” (Isaia 62. 11) La fel menționează și profetul Zaharia: „Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe” (Zaharia 9. 9).

Unul din ucenicii lui Hristos, evanghelistul Matei, a fost și el prezent la acest eveniment și apoi a descris în Evanghelia sa în detaliu cele întâmplate în duminica cea de neuitat. (Matei 21. 1-11). Să privim împreună la acest text biblic:

„Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici și le-a zis: «Duceți-vă în satul dinaintea voastră. În el veți găsi îndată o măgăriță legată și un măgaruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.»”

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice:

„Spuneți fiicei Sionului: «Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgaruș, mânzul unei măgărițe.»”

Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus.

Au adus măgărița și măgarușul, și-au pus hainele peste ei și El a șezut deasupra.

Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă strigau: „Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este

Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile preaînalte!”

Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare și fiecare zicea: „Cine este acesta?”

„Este Isus, Prorocul, din Nazaretul Galilei”, răspundeau noroadele.”

Cu siguranță, stăpânii care și-au pus animalele la dispoziția lui Isus sunt demni de a fi tratați cu respect. Ucenicii, care au împlinit cu exactitate indicațiile Învățătorului, organizând totul cum li s-a spus, sunt un exemplu de admirat și vrednic de a fi urmat. Drumul așternut cu haine și ramuri

de copaci este impresionant. Iar strigătele: „Osana, Fiul lui David! Osana în cerurile preaînalte!” atribuiam acestui eveniment o solemnitate triumfală deosebită. Dar nimic din toate aceste detalii, după importanță, nu putea fi comparat cu Cel pentru care a fost făcută această solemnitate. În pofida faptului că Isus Hristos timp de trei ani și jumătate a săvârșit lucrarea Sa printre oameni, predica, vindeca pe bolnavi, învia morții și hrănea flămânzii, totuși a rămas neînțeles pentru ei! „Cine este acesta?” era atunci o întrebare pe care oamenii o adresa unii altora sau poate pentru mulți era chiar o întrebare retorică. În Evangheliile scrie că cineva a și răspuns: „Acesta este un mare proroc din Nazaret.” Un mare proroc și atât?

Vor afla oamenii răspunsul adevărat la această întrebare? Și există oare un răspuns demn de încredere? Ah, ce regret că au

fost uitate cuvintele profetului, iar Sfânta Scriptură a rămas discreditată... Liderii religioși erau plini de invidie și indignare, iar oamenii simpli erau confuzați în ipoteze și păreri diferite care circulau. Și totuși, există un răspuns? Da, există răspunsul: Acesta este Isus, Împăratul tău, Împăratul smerit și Mântuitorul tău! Probabil îți pare prea simplu și nu seamănă cu un împărat? Dar El este Împărat, El este Mântuitorul!

Creștinii contemporani au o atitudine plină de respect față de sărbătorile religioase. Toate zilele de sărbătoare sunt evidențiate cu roșu în calendare; se oficiază slujbe;

se pregătesc mese și domină o atmosferă de sărbătoare și triumf. Și aceste lucruri își au locul lor, iar sărbătoarea Intrării lui Isus Hristos în Ierusalim nu este o excepție. Marele profet Isaia zice: „Spuneți!” (Isaia 62. 11) Împreună cu el, am vrea și noi să le spunem tuturor cititorilor, și ție, dragă prieten, să-ți strigăm din suflet și cu voce tare: Isus Hristos este Împărat, El este Mântuitorul tău! Cunoști acest lucru și crezi din toată inima că El este Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lumea aceasta pentru tine? Cunoașterea acestui adevăr și credința din inimă, îți face posibilă iertarea păcatelor. Aceasta este condiția care îți va da putere să trăiești curat, și, desigur, să ai parte de Împărăția veșnică a slavei lui Isus Hristos-Împăratul. Deschide-ți chiar acum inima pentru El!

Pavel Timoșciuk

împreună cum a trecut Mântuitorul nostru prin aceste suferințe.

- El n-a avut niciun păcat. (1 Petru 2. 22)
- El a suferit tubind până la capăt. Fiind pe cruce, S-a rugat pentru cei ce L-au răstignit: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.” (Luca 23. 34)

- Aflându-se sub presiunea păcătoșilor, El n-a pierdut nimic din neprihănirea cerească, ba mai mult ca atât, ne-a ridicat și pe noi din staulul păcătoșilor, la neprihănirea lui Dumnezeu. (Romani 3. 25, 26)

Biblia are perfectă dreptate când zice că „prin rănilile Lui suntem tămăduiți” (Isaia 53. 5). Putem spune cu încredere – păstrând tonalitatea biblică – că Isus a suferit, iar noi, datorită Lui, suntem mântuiți. Aici se potrivește cuvântul biblic din Romani 8. 38-39: „Nimic și nimeni nu sunt în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu” (nici chiar moartea Domnului Isus – notă autor) Glorie lui Dumnezeu!

Vladimir Damian

Cuvintele lui Isus de pe cruce pentru tine

✝ Când au ajuns la locul numit „Căpățana”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stânga. Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți. (Luca 23. 33, 34) — „Iartă și roagă-te ca Mine pentru răufăcătorii tăi.”

✝ Unul din tâlharii răstigniți Îl batjocorea și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine Însuși și mântuiește-ne și pe noi!” Dar celălalt l-a înfruntat și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă? Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre, dar Omul acesta n-a făcut niciun rău.” Și a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!” Isus a răspuns: „Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în rai.” (Luca 23. 39-42) — „Să aduci ca Mine pe păcătoși la pocăință, ca să poată ajunge și ei cu tine în raiul lui Dumnezeu după moarte.”

✝ Lângă crucea lui Isus, stăteau mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Cleopa, și Maria Magdalena. Când a văzut Isus pe mamă-Sa și, lângă ea, pe ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!” Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă. (Ioan 19. 25-27) – „Să te îngrijești și tu ca Mine de părinții și de semenii tăi în nevoile și suferințele lor.”

✝ De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara. Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani?” Adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27. 49) — „Când păcatul te apasă sau suferi dureri în trupul tău, strigă ca Mine la Dumnezeu.”

✝ După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.” (Ioan 19. 28) — „Oțetul soldaților romani arată că lumea nu are Adevărul, Apa vie de care are nevoie omul atât de mult.

Însetează, caută și bea mereu ca Mine din Apa Vieții care este Cuvântul lui Dumnezeu, adică Sfânta Scriptură.”

✝ Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oțet și l-au dus la gură. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvitc (Ioan 19. 29, 30) – „Isprăvește ca Mine tot ceea ce vrea Dumnezeu de la tine: pocăința, slujba sfântă și calea mântuirii.”

✝ Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și când a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul.” (Luca 23. 46) — „Nu te îndoi, ci crede promisiunile lui Dumnezeu și încredințează sufletul tău, viața ta și veșnicia în mâinile Tatălui ceresc, așa cum am făcut și Eu.” Amin.

Suferințele lui Isus

Ne place să-L admirăm pe Domnul Isus în ipostaza de Biruitor, Cel înviat din morți și înălțat la cer. Însă Isus, Cel care suferă, este tot atât de frumos și măreț, ba chiar mai mult decât atât: prin suferințele și moartea Lui s-a realizat marea lucrare de răscumpărare a omului, conform planului lui Dumnezeu.

Vreau ca în perimetrul acestor cugetări să privim la Isus, Cel care, suferind, împlinește voia Tatălui ceresc.

Voia Tatălui ceresc. Cu mult înainte de venirea lui Isus pe pământ, El a avut o mare dorință de a face lucrarea de mântuire: „...vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!” (Ps. 40. 8)

Suferind pentru omenire. Poate vă întrebați: „Ce a suferit Isus?” Domnul Isus, fiind în agonia morții, în grădina Ghetsimani, zicea: „Sufletul Meu este

cuprins de o întristare de moarte” (Matei 26. 38). Iar pe cruce, deja fiind răstignit a strigat cu glas tare: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu,

pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27. 46) Unul din poezii creștini, într-o cântare, s-a exprimat în felul următor: „Isus suferea din cauza că știa că jertfa Lui pentru mulți va fi în zadar.”

Depășirea suferințelor. Să analizăm

Importanța Învierii lui Isus Hristos

De două mii de ani, pământul nostru aude un salut minunat de Învierii lui Isus Hristos! Și în această primăvară, la sărbătoarea Învierii, majoritatea din noi ne vom saluta: „Hristos a înviat!” Și, desigur, vom răspunde celor ce ne salută: „Adevărat a înviat!” Dar oare sunt mulți care cred acest lucru și înțeleg semnificația acestei Învieri triumfătoare a lui Hristos? Vă propun să avem câteva cugetări pe marginea acestui eveniment important!

Dumnezeu a creat pe om un suflet veșnic viu. Primii oameni trăiau fără păcat în grădina Eden, în rai cu Dumnezeu, unde nu era păcat și nici moarte. Însă Dumnezeu, care este Izvorul vieții, i-a avertizat pe primii oameni că, dacă nu vor asculta, vor ajunge în pericolul morții.

Poate vă întrebați: ce este moartea? Mulți se tem de moarte, dar moartea în sine nu este altceva decât o despărțire, nu o dispariție în neexistență. Moartea este o despărțire între trup și suflet, între om și Dumnezeu. Puterea morții, sau cu ce înțepă moartea oamenilor, este păcatul (1 Corinteni 15. 56).

Deci Adam când a păcătuit, a fost înțepat și a murit așa cum i-a spus Dumnezeu. El nu a dispărut, ci s-a despărțit de Dumnezeu, Izvorul și Dătătorul vieții. De-atunci, în consecință, noi, oamenii, ne naștem morți în greșeli și păcate (Efeseni 2. 1) și suntem morți față de Dumnezeu. Din starea aceasta jalnică oamenii nu aveau ieșire. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).”

(Efeseni 2. 4, 5) Fiind în starea aceeași deznădăjduită în păcat și moarte, a venit Isus Hristos, care este unica nădejde de salvare a omului. Numai prin El putem fi aduși la Dumnezeu,

care este Izvorul Vieții Veșnice! Prin Învierii Sa, Isus ne-a adus viața! Iată ce a spus Isus despre Sine: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine!” (Ev. după Ioan 14. 6)

Prin Învierii Sa, Isus a biruit păcatul care ne ține robi, a biruit și moartea, care este cel din urmă și cel mai mare vrăjmaș al nostru.

Nimeni nu are putere asupra morții ca să scape de ea, însă, prin Învierii Sa, Hristos a obținut cea mai mare victorie și anume, biruința vieții asupra morții! Și odată cu biruința, a izbăvit de frica morții pe toți cei ce cred în El. Iar cine nu se teme de moarte nu se teme de nimic. O, cât de importantă este pentru noi Învierii lui Hristos! Ce tragedie urma să avem dacă nu învia Hristos... Fără marea Sa Înviere, rămâneam pentru tot-

deauna morți în greșelile și păcatele noastre. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți (1 Corinteni. 15. 17- 20).

Oricine vine la Hristos și crede

în El, este iertat și eliberat de păcat. Iar unde nu este păcat, nu mai este moarte, ci viață veșnică.

Învierii lui Hristos ne-a adus viața veșnică, care a fost dată omului la început. Prin greșeala primului om Adam, toți oamenii au fost loviți cu moarte din pricina că după el toți au păcătuit... Tot așa, prin învierea lui Hristos, mulți capătă neprihănire și viață veșnică. Isus a zis „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ev. după Ioan 11. 25, 26)

Crede, scump prieten, Isus e viu și prin Învierii Sa îți poate da și ție viață veșnică!

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

Petru Borinschi

O RUGĂCIUNE A CREȘTINILOR DIN PRIMELE VEACURI

*O, Dumnezeule, ajută-mi să nu fiu dușmanul nimănui,
Ci prieten cu tot ce este veșnic și rămâne.
Să nu nascocesc niciodată răul împotriva altcuiva,
Și dacă mi se întâmplă ceva rău, să fiu cruțat,
Fără să-l rănesc pe cel care a dorit să-mi facă rău.
Fie să pot iubi, căuta și dobândi numai ce este bun,
Să doresc binele tuturor oamenilor și să nu invidiez pe nimeni.
Să nu aștept să mă certe cineva,
Când am făcut sau am spus ceva greșit;
Ci să mă mustru eu, până voi deveni mai bun.
Să nu obțin niciodată o victorie care m-ar răni pe mine sau pe adversarul meu.
Să împac prieteni care sunt supărați unul pe altul.
Să-i ajut cu toată puterea pe cei care au nevoie de ajutor.
Să nu abandonez niciodată un prieten în pericol.
Să mă respect pe mine însumi.
Și pentru aceasta să împlânzesc toate impulsurile care altfel m-ar face să o iau razna.
Să nu vorbesc niciodată despre cine este rău și cine a făcut răul,
Ci să caut oameni buni și să merg pe urmele pașilor lor. AMIN!*
Eusebiu, învățător creștin din sec. al III-lea d.Hr.

„În ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-de-diminează la mormânt, pe când era încă întineric, și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt. A alergat la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: «Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus.»” (Ev. după Ioan 20. 1, 2)

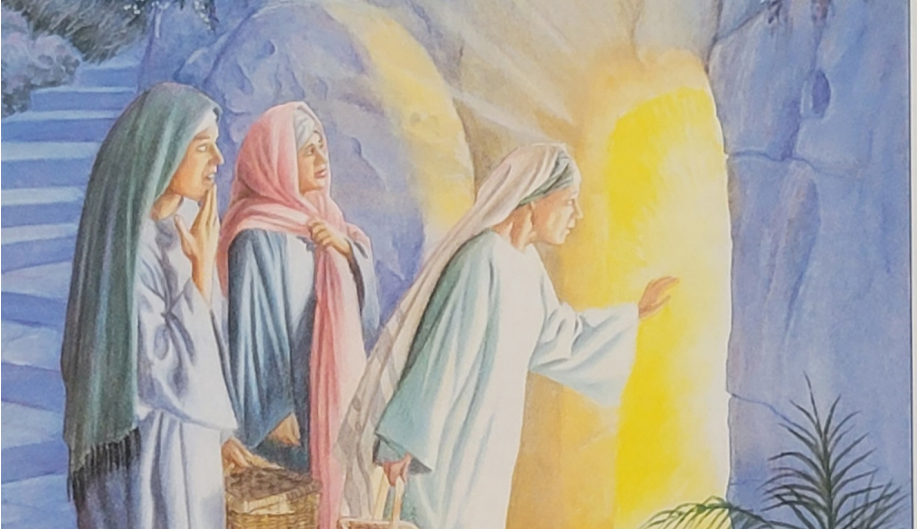
Așa se întâmplă pe pământul stăpânit de cel rău: în fața unei situații necunoscute, omul se gândește mai întâi la rău și se umple de teamă.

Teama te abate de pe calea adevărului și te afundă în întineric.

Maria Magdalena și celelalte femei care erau cu ea, când au ajuns la mormânt și au văzut că nu este Domnul acolo, s-au înspăimântat. În această stare, Maria a alergat la Simon Petru și la Ioan, ca să le spună cele văzute: „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știm unde L-au pus.” Ea, gândindu-se mai întâi la ce e mai rău, a crezut că trupul Domnului fusese răpit de răutatea și falsitatea fără margini a dușmanilor Săi și căuta acum la acești doi bărbați credincioși sfat și ajutor.

Minunea credinței

Mare era dragostea Mariei pentru Domnul ei! Când a văzut că lipsește din locul unde-L știa, n-a mai pierdut nicio clipă, ci a alergat să-L caute. Dragostea

nu este nici leneșă, nici indiferentă, ci ea, pe drumul pe care merge aleargă, și lucrările pe care le face, le face repede și bine.

Când nu găsești pe Domnul unde socoteai că-L găsești, aleargă îndată la credincioșii Lui, spune-le toată durerea ta și ei îți vor veni în ajutor. Adu-ți

aminte de un lucru: să nu cauți niciodată pe Domnul în vreun mormânt, că n-ai să-L găsești!
Un Domn care poate fi luat și pus după

plăcerea oamenilor, nu este Domnul cel adevărat. Maria Magdalena, în durerea ei, a uitat de acest adevăr și rostea cuvinte care n-aveau logică. Nădejdea ei era zdrobită, dar credința care trece dincolo de logica firească era vie și lucrătoare. Această credință, care lucra prin dragoste, a dus-o la Domnul ei iubit, dar nu la un domn mort, ci la unul viu și Atotputernic.

Credința adevărată te duce numai la viață – la Izvorul vieții – la Dumnezeu cel viu. O credință care te leagă de lucruri fără viață, de forme moarte, este credința pe care Diavolul a semănat-o în lumea păcatului, ca să țină pe oameni în robia stricăciunii și a morții. Cine zice că este creștin, dar nu se vede în el viața lui Hristos cel viu, acela are o credință moartă.

Binecuvântat să fie Domnul nostru cel viu, Biruitorul morții și al întinericului. El, prin jertfa și învierea Sa, ne-a cuprins în Sine, făcându-ne vii pentru vecii vecilor!

Binecuvântat să fie El în veci! Amin.

B. F.

DE CE PAȘTELE E DIFERIT?

Paștele sau Învierea Domnului Isus Hristos e cea mai importantă sărbătoare creștină. Învierea lui Isus este sărbătorită de mii de credincioși în toată lumea, dar, paradoxal, nu pe aceeași dată. De ce?

Vom încerca împreună să aflăm răspunsul la această întrebare, dar pentru aceasta ar trebui să întoarcem filele istoriei cu multe sute de ani în urmă și chiar mii.

Data variabilă a Paștelui este un fenomen care are la bază atât aspecte religioase, cât și astronomice. Originile sărbătorii pascale sunt legate de sărbătorile mai vechi ale renașterii naturii și ale echinocțiului de primăvară.

În primul rând, trebuie să menționăm că este o diferență între Paștele evreiesc, care serbează ieșirea evreilor din Egipt și Paștele creștin, care

comemorează evenimentul fundamental al creștinismului: Învierea Domnului Isus. Poporul evreu marchează prin sărbătoarea Paștelui eliberarea din sclavie și ieșirea sa miraculoasă din Egipt. Paștele iudeu, sau Pesah, era fixat în ziua a 14-a a lunii Nisan (după calendarul lunar), ziua cu prima lună plină a primăverii. Dar calendarul ebraic nu coincide însă cu cel civil universal (care este bazat pe calendarul creștin gregorian).

Astfel, data Paștelui a fost stabilită de primul Conciliu de la Niceea în anul 325, în „duminică imediat următoare lunii pline după echinocțiul de primăvară”. Așadar, Paștele nu are o dată fixă precum Nașterea Domnului, ci e stabilită în duminică după luna plină a echinocțiului de primăvară. În plus, dacă duminică respectivă se suprapune cu Paștele evreiesc, atunci sărbătoarea va fi mutată în duminică următoare.

Înainte de reforma calendarului, care a fost inițiată de Papa Grigore al XIII-lea în 1582, toți creștinii sărbătoreau Paștele la aceeași dată. Schimbarea a venit din dorința de a corecta decalajul între calendarul

iulian, care prezenta un decalaj de 13 zile față de calendarul astronomic și calendarul gregorian, care corespundea mai bine cu realitățile astronomice. Astfel, bisericile ortodoxe au decis să nu modifice sărbătorirea Paștelui, așa că s-au condus după vechiul calendar, iar bisericile catolice au preluat calendarul gregorian, ceea ce explică diferențele de dată dintre Paștele ortodox și cel catolic în prezent.

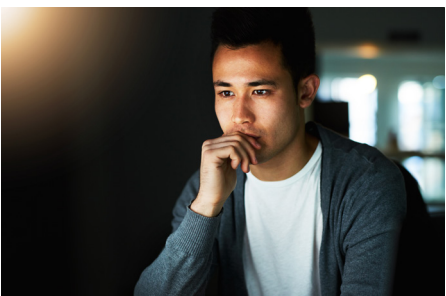
Astfel Paștele ortodox și Paștele catolic au, de obicei, date diferite pentru că cele două biserici folosesc calendare diferite pentru calcul. În timp

ce Paștele catolic e calculat potrivit calendarului gregorian (stil nou), cel ortodox continuă să fie calculat după calendarul iulian (stil vechi).

În pofida acestor diferențe calendaristice, există și ani în care Paștele catolic și cel ortodox coincid. Acest lucru se întâmplă datorită intersecției complexe a ciclurilor lunare și solare care guvernează calculul datei Paștelui în ambele tradiții. Dar, indiferent de data și stilul după care se serbează Paștele, important este să sărbătorim cu adevărat pe Cel ce este viu!

**Hristos a înviat!
Cu adevărat a înviat!**

Răspunsuri pentru viață Ești mântuit?

După ce ai citit și ai studiat în numerele anterioare ale ziarului răspunsurile date de Biblie la anumite întrebări cu care te confrunți, s-ar putea încă să nu fii sigur cu privire la mântuirea ta personală și încă să ai îndoieli că păcatele îți pot fi iertate, iar Dumnezeu îți poate oferi viața veșnică. Dacă este așa, te îndemnăm să te încrezi în Cuvântul Sfânt, pe care ni l-a dat Dumnezeu. Mărturisește-ți păcatele înaintea Domnului și încrede-te în Isus Hristos, Cel care poate să-ți ierte toate fărâdelegile tale. Fii sigur, așa vei fi

iertat și Dumnezeu va împlini toate promisiunile Sale minunate. Ca să-ți fie mai ușor, te invităm să te rogi cu credință și sincer următoarea rugăciune:

Tată ceresc, Preasfânt Dumnezeu! Îți mărturisesc că sunt un păcătos și că am nevoie de iertare. Îmi pare rău de viața pe care am trăit-o în păcat, departe de voia Ta. Te rog acum să mă ierți și să-mi cureți sufletul de orice rău. Cred că Isus, Fiul Tău, a murit în locul meu, pentru păcatele mele și că a

înviat din morți pentru mântuirea sufletului meu! Cred în promisiunea vieții veșnice, pe care ai făcut-o tuturor celor care cred în Domnul Isus Hristos! Cu ajutorul Tău vreau să trăiesc pentru Tine în toate zilele vieții mele. Te rog, ascultă-mă în Numele Domnului Isus! Amin!

Biblia spune:

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”
Evanghelia după Ioan 1. 12

Aceasta este o promisiune sfântă în care te poți încrede întreaga viață!

Răspunsuri pentru Viață

ISUS LUMINA OAMENILOR

„La început era CUVÂNTUL, și CUVÂNTUL era cu DUMNEZEU, și CUVÂNTUL era DUMNEZEU. EL era la început cu DUMNEZEU.

Toate lucrurile au fost făcute prin EL; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără EL. În EL era viața, și viața era LUMINA OAMENILOR.

LUMINA luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.

LUMINA aceasta era adevărata LUMINĂ, care luminează pe orice om venind în lume.

EL era în lume, și lumea a fost făcută prin EL, dar lumea nu L-a cunoscut.

El a venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

Și CUVÂNTUL S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

Evanghelia după Ioan 1. 1-14

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md